

Sag C-682/18

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

6. november 2018

Forelæggende ret:

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Afgørelse af:

13. september 2018

Sagsøger:

LF

Sagsøgte:

1. Google LLC
2. YouTube Inc.
3. YouTube LLC
4. Google Germany GmbH

Hovedsagens baggrund

Søgsmål med påstand om nedlæggelse af forbud og erstatning for krænkelse af ophavsretten

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foretager en operatør af en internetvideoplatform, på hvilken brugere stiller videoer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshaverens samtykke, en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når
 - platformen giver operatøren reklameindtægter,
 - uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren forinden ser eller kontrollerer den,
 - operatøren ifølge brugsbetingelserne får en global, ikke-eksklusiv og vederlagsfri licens til videoerne i hele videoens lagringsperiode,
 - operatøren i brugsbetingelserne og i forbindelse med uploadingen henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten,
 - operatøren stiller hjælpemidler til rådighed, hvormed rettighedshaveren kan blokere krænkende videoer,
 - operatøren organiserer søgeresultaterne på platformen i form af ranglister og indholdskategorier og viser registrerede brugere en oversigt, der er indrettet efter disses tidligere sete videoer, og som indeholder videoer, der anbefales dem

for så vidt som operatøren ikke har noget specifikt kendskab til, at der er indhold tilgængeligt, som udgør en krænkelse af ophavsretten, eller operatøren – når denne har fået kendskab til dette indhold – omgående sletter det eller omgående blokerer adgangen hertil?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Falder den aktivitet, som operatøren af en internetvideoplatform udøver, under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder ind under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Skal det konkrete kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og kendskabet til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF vedrøre specifikke ulovlige aktiviteter eller informationer?

- 4) Endvidere, såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Er det foreneligt med artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF, hvis rettighedshaveren først kan få nedlagt forbud over for en tjenesteyder, hvis

ydelse består i at oplagre information, som er lagt ind af en bruger, og som er blevet benyttet af en bruger til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, når der, efter at der er påpeget en klar krænkelse, på ny er sket en sådan krænkelse?

5) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende:

Skal operatøren af en internetvideoplatform under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder anses for at være den krænkende part som omhandlet i artikel 11, første punktum, og artikel 13 i direktiv 2004/48/EF?

6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende:

Kan den forpligtelse, der påhviler en sådan krænkende part til at betale erstatning i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2004/48/EF, gøres afhængig af, at den krænkende part har handlet forsætligt både med hensyn til sin egen krænkelse og med hensyn til den krænkelse, som tredjemand har begået, og vidste eller med rimelighed burde vide, at brugere benytter platformen til konkrete krænkelser?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, særligt artikel 3 og 8

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»), særligt artikel 14 og 15

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, særligt artikel 11 og 13

Anførte nationale bestemmelser

Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (lov om ophavsret og beslægtede rettigheder, herefter »UrhG«), særligt §§ 97, 99, 101 og 102a

Telemediengesetz (lov om telekommunikationstjenester, herefter »TMG«), særligt § 10

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Sagsøgeren er musikproducent og var medindehaver af musikforlaget »Petersongs Musikverlag KG«. Han hævder at være indehaver af »Nemo Studios«.

- 2 Sagsøgte nr. 3 (herefter også »YouTube LLC«) driver internetplatformen YouTube, hvor brugere gratis kan uploade egne videofiler og gøre dem tilgængelige for andre brugere på internettet. Sagsøgte nr. 1, Google LLC, er eneste selskabsdeltager og legal repræsentant for YouTube LLC.
- 3 Den 20. maj 1996 indgik »Nemo Studio LF« en globalt gyldig eksklusiv kunstnerkontrakt med kunstneren ME om udnyttelse af lyd- og billedoptagelser af hendes fremførelser.
- 4 I november 2008 udkom albummet »A Winter Symphony« med musikværker, som kunstneren fremførte. Den 4. november 2008 påbegyndte ME sin »Symphony Tour«, hvor hun optrådte med de værker, der indgik i albummet.
- 5 Den 6. og 7. november 2008 var der på den internetplatform, som YouTube LLC driver, blevet lagt musikstykker ind fra albummet »A Winter Symphony« og fra private koncertoptagelser af »Symphony Tour«, som var kombineret med stillbilleder og levende billeder. Sagsøgeren opfordrede derpå Google til at erklære, at Google ville undlade dette. YouTube LLC fandt ved hjælp af skærmpoint, som sagsøgeren havde fremsendt, manuelt frem til internetadresserne (URLs) for videoerne og iværksatte blokeringer.
- 6 Den 19. november 2008 kunne man igen på YouTube LLC's internetplatform finde lydoptagelser af kunstnerens fremførelser, som var kombineret med stillbilleder og levende billeder.
- 7 Sagsøgeren har anlagt sag mod sagsøgte nr. 1 og 3 med påstand om, at der nedlægges forbud over for disse, at de pålægges at udlevere oplysninger og at det fastslås, at de er erstatningsansvarlige. Disse krav støtter sagsøgeren på sine egne rettigheder som fremstiller af fonogrammet »A Winter Symphony«, og på egne rettigheder og de rettigheder, der er afledt fra kunstneren.
- 8 Efter at have fået delvist medhold i første og anden instans har sagsøgeren gentaget sine påstande i revisionsanken.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 9 Appellretten antog, at sagsøgeren kunne nedlægge påstand om, at der blev nedlagt forbud mod sagsøgte nr. 1 og 3 med hensyn til bestemte musiktitler i henhold til UrhG's §§ 97 og 99, og om at disse blev pålagt at udlevere oplysninger i henhold til UrhG's § 101. YouTube LLC er ganske vist som host-provider omfattet af ansvarsfritagelsen i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 og TMG's § 10. YouTube LLC har ikke spillet nogen aktiv rolle ved oplagringen af indholdet på platformen og har heller ikke taget dette fremmede indhold til sig som sit eget. For at kunne ifalde ansvar som medvirkende mangler YouTube LLC det forsæt, der kræves i den sammenhæng, da dette selskab ikke har haft noget kendskab til konkrete krænkelse. YouTube LLC er imidlertid ansvarlig som forstyrrende faktor (»Störer«) på grund af krænkelsen af sagsøgerens rettigheder

til syv nærmere betegnede titler i et studiealbum, og der kan derfor nedlægges forbud over for dette selskab. YouTube LLC har for så vidt tilsidesat de adfærdsforpligtelser, der påhviler dette selskab, fordi det er blevet gjort opmærksom på konkrete krænkelser og ikke har slettet eller blokeret det anfægtede indhold omgående.

- 10 Appellretten antog endvidere, at YouTube LLC, da dette selskab kun hæfter som forstyrrende faktor, ikke er forpligtet til at betale erstatning, hvorfor kravet om, at det skal udlevere oplysninger om omfanget af krænkelserne og den herved opnåede omsætning er ubegrundet. Derimod skulle sagsøgte nr. 1 og sagsøgte nr. 3 opgive navne og adresser og – for så vidt som der ikke forelå nogen postadresser – e-mail adresser, men ikke IP-adresser og bankdata for de brugere, der under pseudonym havde uploadet musiktitler på platformen.
- 11 Udfaldet af sagsøgerens revisionsanke afhænger af, om YouTube LLC's adfærd ud fra de omstændigheder, der er fastslået i tvisten, udgør en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 (herom **det første spørgsmål**). Såfremt dette spørgsmål skal besvares benægtende, rejser der sig det spørgsmål, om YouTube LLC's aktivitet henhører under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 (herom **det andet spørgsmål**). Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende, rejser der sig det spørgsmål, om det konkrete kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og kendskabet til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 skal vedrøre specifikke ulovlige aktiviteter eller informationer (herom **det tredje spørgsmål**). Endvidere rejser der sig så det spørgsmål, om det er foreneligt med artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29, hvis rettighedshaveren først kan få nedlagt forbud over for en tjenesteyder, hvis ydelse består i at oplagre information, som er lagt ind af en bruger, og som er blevet benyttet af en bruger til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, når der, efter at der er påpeget en klar krænkelse, på ny er sket en sådan krænkelse (herom **det fjerde spørgsmål**).
- 12 Hvis YouTube LLC's adfærd hverken udgør en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller henhører under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31, rejser der sig det spørgsmål, om YouTube LLC alligevel skal anses for at være den krænkende part som omhandlet i artikel 11, første punktum, og artikel 13 i direktiv 2004/48 (herom **det femte spørgsmål**). Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende, rejser der sig det spørgsmål, om en sådan krænkende parts forpligtelse til at betale erstatning i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2004/48 kan gøres afhængig af, at den krænkende part har handlet forsætligt både i relation til sin egen krænkelse og i relation til tredjemands krænkelse og vidste eller med rimelighed burde vide, at brugere udnytter platformen til konkrete krænkelser (herom **det sjette spørgsmål**).

Det første præjudicielle spørgsmål

- 13 Da de rettigheder, som sagsøgeren har gjort gældende, til overføring til almenheden i form af tilrådighedsstillelse for almenheden, drejer sig om harmoniseret ret i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, litra a) og b), i direktiv 2001/29, skal de tilsvarende bestemmelser i den tyske lov om ophavsret fortolkes i overensstemmelse med direktivet.
- 14 Begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 kræver en individuel vurdering, ved hvilken der skal tages hensyn til en række yderligere kriterier. Blandt disse kriterier har Domstolen fremhævet den afgørende rolle, brugeren spiller, og det forhold, at dennes handling er bevidst (jf. senest dom af 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 23-26).
- 15 Det er ikke klart, om YouTube LLC's aktivitet ud fra de omstændigheder, der er fastslået i tvisten, udgør en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29. Dette kan efter rettens opfattelse højst antages med hensyn til de syv titler i albummet »A Winter Symphony«, for så vidt angik hvilke YouTube LLC ifølge appelrettens konstateringer havde kendskab til, at de var stillet ulovligt til rådighed, og som dette selskab enten ikke eller ikke rettidigt havde slettet eller blokeret.
- 16 Med hensyn til kriteriet om den afgørende rolle, som brugeren spiller, og om det forhold, at dennes handling er bevidst, forudsætter en overføringshandling, at brugeren handler med fuldt kendskab til følgerne af sin adfærd – altså forsætligt og målrettet –, for at skaffe tredjemand adgang til et beskyttet værk eller en beskyttet ydelse. Det er herved tilstrækkeligt, at tredjemænd har adgang til det beskyttede værk eller den beskyttede ydelse, uden at det er afgørende, om de benytter denne adgang (jf. dom af 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 31).
- 17 Anvendelsen af de kriterier, som Domstolen har opstillet, taler imod at antage, at YouTube LLC har spillet en afgørende rolle, for så vidt som YouTube LLC ikke havde noget kendskab til, at der var lagt indhold ind, der udgør en krænkelse af ophavsretten. Det er ganske vist ikke til hinder for at antage en afgørende rolle, at YouTube LLC ikke selv lægger indhold ind, men gør det muligt for tredjemænd, idet selskabet stiller videoportaler til rådighed, at give brugerne af portalen adgang til indhold, som også kan omfatte indhold, der udgør en krænkelse af ophavsretten (jf. dom af 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 36). YouTube LLC handler desuden i kommerciel interesse, da selskabet ved driften af portalen opnår reklameindtægter. For at antage, at der foreligger en afgørende rolle, kræves der imidlertid et fuldt kendskab til konsekvenserne af aktiviteten, som også skal vedrøre det forhold, at rettighedshaveren ikke har givet tilladelse (jf. dom af 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, præmis 41). Eftersom videoerne lægges automatisk ind, har YouTube LLC, indtil rettighedshaveren gør opmærksom herpå, intet kendskab til, at der er adgang til

indhold, der krænker ophavsretten. I sagsøgtes brugsbetingelser og under uploadingen gør selskabet brugerne opmærksom på, at det ikke er tilladt at lægge ophavsretskrænkende indhold ind. Sagsøgte stiller desuden hjælpemidler til rådighed, hvormed rettighedshaverne kan bekæmpe ophavsretskrænkende indhold. Efter rettens opfattelse kan antagelsen af en afgørende rolle derfor højst komme i betragtning, for så vidt som YouTube LLC efter at have fået kendskab til, at ophavsretskrænkende indhold er tilgængeligt, ikke omgående sletter eller ikke omgående blokerer adgangen hertil.

Det andet præjudicielle spørgsmål

- 18 Udbuddet af en internetplatform, hvor tredjemænd kan oplagre information, henhører som hosting-tjenesteydelse ganske vist i princippet under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 (jf. dom af 16.2.2012, SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, præmis 27). Ansvarsfritagelsen i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 finder imidlertid ikke anvendelse på en host-provider, når denne i stedet for at begrænse sig til at levere sin hosting-ydelse neutralt gennem en rent teknisk og automatisk behandling af den information, som dennes kunder forsyner ham med, spiller en aktiv rolle, som kan give denne kendskab til eller kontrol med disse oplysninger (jf. for så vidt dom af 12.7.2011, L'Oréal, C-324/09, EU:C:2011:474, præmis 112-116).
- 19 I den foreliggende tvist har YouTube LLC ifølge appelrettens konstateringer ganske vist ikke forbundet de videoer, der krænker ophavsretten, med reklamer. Der rejser sig dog det spørgsmål, som skal afklares på EU-retligt niveau, om sagsøgte efter de øvrige omstændigheder, der foreligger i tvisten, (herom det første spørgsmål) har spillet en aktiv rolle, som er til hinder for anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31.

Det tredje præjudicielle spørgsmål

- 20 Efter rettens opfattelse skal dette spørgsmål besvares bekræftende. Det er ikke tilstrækkeligt, hvis udbyderen generelt har kendskab til, at hans tjenesteydelser udnyttes til ulovlige aktiviteter af en eller anden art. Dette antydes allerede ved bestemmelsens ordlyd og brugen af den bestemte artikel til at betegne den ulovlige aktivitet eller information. Desuden følger dette af, at det kun er i relation til konkrete informationer, at udbyderen kan opfylde sin forpligtelse til at fjerne den ulovlige information eller blokere adgangen til den, fra det øjeblik, hvor han får et sådant kendskab [artikel 14, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/31]. Derfor skal en henvisning til krænkelse være så konkret, at adressaten kan fastslå ulovligheden uden vanskelighed og uden en grundig retlig eller faktisk undersøgelse. Hvis der gøres en ophavsretligt beskyttet retsstilling gældende, kræves der derfor en identificering af det beskyttede værk eller den beskyttede ydelse og en beskrivelse af den anfægtede krænkelsesform samt tilstrækkeligt klare holdepunkter for de pågældendes ophavsretlige berettigelse.

Det fjerde præjudicielle spørgsmål

- 21 I henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29 sikrer medlemsstaterne, at rettighedshaverne kan kræve nedlagt forbud over for mellemmand, hvis tjenester anvendes af tredjemand til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder.
- 22 Den, der – uden at være gerningsmand eller medvirkende – på en hvilken som helst måde forsætligt bidrager til en krænkelse af det beskyttede retsgode, kan ifølge Bundesgerichtshofs praksis sagsøges som »Störer«. Denne hæftelse forudsætter en krænkelse af adfærdsforpligtelser, hvis omfang afhænger af, hvad der er rimeligt i det enkelte tilfælde. Hvis »Störeren« er en tjenesteyder, hvis tjeneste består i at oplagre information, som en bruger har lagt ind, kan denne ifølge Bundesgerichtshofs praksis i princippet først forpligtes ved nedlæggelse af et forbud, når der, efter at der er påpeget en klar krænkelse, på ny er sket en sådan krænkelse.
- 23 Efter rettens opfattelse skal det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende. En tjenesteyder, hvis tjeneste består i at oplagre information, som en tjenestemodtager har lagt ind, kan i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31 ikke pålægges en generel forpligtelse til at overvåge den information, han oplagrer, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig aktivitet. Endvidere er en sådan tjenesteyder i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31 ikke ansvarlig for information oplagret på anmodning af en tjenestemodtager, forudsat: a) at tjenesteyderen ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og, for så vidt angår erstatningskrav, ikke har kendskab til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, eller b) at tjenesteyderen fra det øjeblik, hvor han får et sådant kendskab, straks tager skridt til at fjerne informationen eller hindre adgangen til den. Ifølge det ovenstående kan der heller ikke nedlægges forbud over for en operatør af en internetplatform, hvor tredjemænd kan oplagre information, som ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller information.

Det femte præjudicielle spørgsmål

- 24 Direktiv 2004/48, som i henhold til dets artikel 2, stk. 1, finder anvendelse på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som fastsat i EU-retten og/eller den pågældende medlemsstats nationale ret, gælder med forbehold af artikel 2-6 og artikel 8 i direktiv 2001/29 (artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/48), og berører ikke artikel 12-15 i direktiv 2000/31 (artikel 2, stk. 3, i direktiv 2004/48). Direktivet sonder mellem den krænkende part og mellemmand [i den tyske version: »Mittelspersonen«], hvis tjenesteydelser anvendes af en tredjemand til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed (jf. direktivets artikel 11 og 13). Sådanne mellemmand betegnes, for så vidt som deres tjenesteydelser anvendes af en tredjemand til at krænke en ophavsret eller beslægtede rettigheder, i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29 som mellemmand [i den tyske version »Vermittler«], og

for så vidt som deres tjenester består i at oplagre information, som er lagt ind af en tjenestemodtager, i artikel 14, stk. 3, i direktiv 2000/31 som tjenesteydere.

- 25 I det omfang YouTube LLC's adfærd udgør en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, skal YouTube LLC anses for at være den krænkende part som omhandlet i direktiv 2004/48, som der kan udstedes påbud til (artikel 11, første punktum, i direktiv 2004/48; UrhG's § 97, stk. 1), kræves betaling af erstatning fra (artikel 13, stk. 1, i direktiv 2004/48; UrhG's § 97, stk. 2) og kræves tilbagebetaling af et overskud fra (artikel 13, stk. 2 i direktiv 2004/48; UrhG's § 102a). I det omfang YouTube LLC's adfærd henhører under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31, skal YouTube LLC anses for for at være en mellemmand som omhandlet i direktiv 2004/48, hvis ansvar kan udelukkes, for så vidt som betingelserne i denne bestemmelses litra a) og b) er opfyldt, og som i modsat fald hæfter som den krænkende part.
- 26 Det er uklart, om YouTube LLC også skal anses for at være den krænkende part som omhandlet i direktiv 2004/48, som der ikke kun kan udstedes påbud til, men også kræves betaling af erstatning og tilbagebetaling af et overskud fra, hvis selskabets adfærd hverken udgør en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller henhører under anvendelsesområdet for artikel 14 i direktiv 2000/31. Efter rettens opfattelse skal dette spørgsmål besvares bekræftende, da den person, der deltager i en krænkelse, i henhold til direktiv 2004/48 enten skal være mellemmand eller den krænkende part og derfor kun kan være den krænkende part, når dens deltagelse ikke er begrænset til at yde tjenester, som anvendes af en tredjemand til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed. Ifølge denne argumentation er den krænkende part ikke kun den bruger, der spiller en afgørende rolle ved overføring til almenheden, og som med fuldt kendskab til følgerne af sin adfærd – altså forsætligt og målrettet – er aktiv med henblik på at skaffe tredjemænd adgang til et beskyttet værk eller en beskyttet ydelse; den krænkende part er efter rettens opfattelse snarere også den tjenesteyder, der i forbindelse med, at brugere af hans platform foretager overføring til almenheden, ikke begrænser sig til en neutral rolle, men spiller en aktiv rolle.

Det sjette præjudicielle spørgsmål

- 27 I henhold til artikel 13, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/48 sikrer medlemsstaterne, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af den forurettede pålægger den krænkende part, der vidste eller med rimelighed burde vide, at hans aktiviteter medførte en sådan krænkelse, at betale rettighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til det faktiske tab, denne har lidt som følge af krænkelsen.
- 28 I henhold til UrhG's § 97, stk. 2, første punktum, er den, der ulovligt krænker ophavsretten eller en anden rettighed, der er beskyttet efter lov om ophavset, forpligtet til at erstatte den krænkede part det deraf opståede tab, hvis der er tale om en forsætlig eller uagtsom handling. Spørgsmålet om, hvorvidt en person

hæfter civilretligt som gerningsmand eller medvirkende til en strafbar handling så som krænkelse af en beskyttet rettighed, skal i henhold til Bundesgerichtshofs praksis principielt bedømmes efter de retsprincipper, der er udviklet i strafferetten. For YouTube LLC, som må anses for at være den krænkende part som omhandlet i artikel 11, første punktum, og artikel 13 i direktiv 2004/48, da selskabet ved krænkelsen af sagsøgerens rettigheder begået af brugerne af dets platform har spillet en aktiv rolle, kommer ifølge disse principper en hæftelse som medhjælper («Gehilfe») i betragtning. Medhjælper er den, der med forsæt har ydet en anden person hjælp til dennes forsætligt begåede ulovlige handling.

- 29 Der rejser sig så det spørgsmål, om den forpligtelse, der påhviler en sådan krænkende part til at yde erstatning i henhold til artikel 13, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/48, kan gøres afhængig af, at den krænkende part har handlet forsætligt både med hensyn til sin egen krænkelse og med hensyn til den krænkelse, tredjemand har begået.
- 30 Muligvis er det også i sådanne situationer tilstrækkeligt til at kræve erstatning ifølge artikel 13, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/48, hvis den krænkende part med rimelighed burde vide, at han begik en krænkelse. I så fald kunne medhjælperens erstatningsansvar allerede komme i betragtning, hvis der foreligger uagtsomhed. Ansvar for en tjenesteyder, der spiller en aktiv rolle, ville dermed være strengere end ansvars for en tjenesteyder, der indtager en neutral rolle, og dermed henhører under anvendelsesområdet for artikel 14 i direktiv 2000/31; den sidstnævntes ansvar forudsætter i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/31, at tjenesteyderen har et konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller information.
- 31 Endvidere rejser der sig så det spørgsmål, hvilke krav der skal stilles til den krænkende parts forsæt eller – såfremt dette er tilstrækkeligt – til dennes uagtsomhed i relation til den krænkelse, tredjemand har begået. Ifølge Bundesgerichtshofs praksis skal den medvirkende i relation til den hovedovertrædelse, som en tredjemand har begået, have et i hvert fald betinget forsæt, der skal omfatte et kendskab til, at handlingen var ulovlig. Den medvirkendes forsæt og kendskab til, at handlingen var ulovlig, skal her relatere sig til en konkret hovedovertrædelse. Det er derfor ikke tilstrækkeligt for antagelsen af, at en operatør af en internetplatform er erstatningsansvarlig som medvirkende, at operatøren vidste, at brugeren anvender platformen til at krænke intellektuelle rettigheder, hvis denne viden ikke relaterer sig til konkrete krænkelse.
- 32 Domstolen har i dom af 26. april 2017, Stichting Brein (C-527/15, EU:C:2017:300, præmis 50), og af 14. juni 2017, Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456, præmis 45) fundet det tilstrækkeligt, at de pågældende sagsøgte bevidst foretog en farlig handling og generelt regnede med, at der fandt ulovlig brug sted. Hvis det var tilstrækkeligt til at rejse et erstatningskrav mod en tjenesteyder, der spiller en aktiv rolle, at denne blot generelt vidste eller med rimelighed burde vide, at der sker krænkelse på platformen, ville dennes ansvar

også på dette punkt være skærpet i forhold til den tjenesteyders, der indtager en neutral rolle og dermed henhører under anvendelsesområdet for artikel 14 i direktiv 2000/31.

ARBEJDS
DOKUMENT